

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੇਮ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੁਲੰਦੂਰ, ਆਦਿ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 13 ਆਫ 1954

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ Act (1948 ਦਾ XLVI) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ (1952 ਦਾ XIX) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ - ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਯਮ) ਟੈਕਸ ਅਲਟਰਾ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਐਕਟ (1952 ਦਾ LII)।

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ- ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ- ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1952 ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ) ਐਕਟ, 1952, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948, ਅਵੈਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਸੋਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸਲੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

23 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, 1953 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ.221

ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ. ਐਸ ਚਾਵਲਾ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.—ਇਹ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਨੇ ਕੰਧਾਰੀ ਆਇਲ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ,

ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ 1952 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 52 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਸੰਦ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ।

ਐਕਟ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਐਕਟ 46 ਆਫ 1948 (ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ) ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ 19 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ:-

"5. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਹਰ ਸਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਨੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਐਕਟ ਮਾੜਾ ਸੀ। 1952 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 19 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੋਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੈਸੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋੜੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸਨ:-

"ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ"

ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ"। ਇਹ ਏ ਸੀਟੀ 20 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ 1952 ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 52 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਏਕਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਜਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਏ ਸੀਟੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨ ਏਕਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਟਮ 11 ਹੈ-

"ਖਾਦ ਅਤੇ ਖਾਦ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸੰਦ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸੰਦਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸਮੇਤ।"

ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਜਿਸ ਨੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਹੀ ਦਰ ਨਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਮਾੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। 1952 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 52 ਨੇ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 19 ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1948 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਨੂੰ 1952 ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1952 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 52 ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਸੋਧ ਐਕਟ (1952 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਏ ਸੀਟੀ 19), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਾਈਸ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੁਕਸ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ 1948 ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਨੀਤੀ 1948 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਟੈਕਸ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 1952 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਏ ਸੀਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਯੋਗਤਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 1952 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 52 ਦੇ ਕਾਰਨ 1948 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਵੈਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅੰਤਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 1952 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 52 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰੋ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by: Vikas Nabh